

mere tilfredse ved at opnaae en passende Virksomhed, end at tilbringe deres Liv i Lediggang, antages hensigtsmæssigt at opmuntre dem til at søge Ansættelse i Bestillinger, hvis Forretninger ikke overflige deres Kræfter. Man har derfor troet at burde foreslaae, at det, naar Bestillingens Indtægter ikke i og for sig ville kunne afgive tilstrækkelig Opmuntring, tillades den Paagjældende under saadan Ansættelse at beholde den ham tillagte Invalidforsørgelse. Dette har dog maatte indskrænkes til den paa Livstid tilstaaende Invalidforsørgelse; thi naar denne kun midlertidigen er tillagt Invaliden, er derved allerede udtalt, at han kan forventes helbredet, og vil der da ingen Anledning være til at begunstige ham for hele hans Livstid. Der kunde endog reises en lignende Betænkelighed med Hensyn til den livsvarige Invalidforsørgelse, men ligesom det vistnok maa henregnes til de sjældnere Tilfælde, at der bliver Anledning til at inddrage en saadan Understøttelse, saa kan det tilsigtede Diemed ikke heller forventes opnaaet uden faste Regler, hvorpaa Invaliden kan stole ved Ansøgningen om sliig Ansættelse.

III. Pensionering og Forsørgelse af Enker.

Reglerne for Pensioneringen og Forsørgelsen af de militaire Underclassers Enker have ligeledes hidtil været forskjellige ved Sø-Statens og Land-Statens, hvorimod Bestyrelsen af Fonden for Døstede og Faldnes Efterladte efter samme Regler for begge Staters Vedkommende har draget speciel Omsorg for Invalidernes og de Faldnes Enker. Til Oplysning herom maa man bemærke, at Pension og Understøttelse til Enker saaledes har været tilstaaet:

a. ved Sø-Statens

alene af Søqvæsthuuskassen. For den herfra tillagte Understøttelse haves der ikke bestemte Forskrifter, og maa dette antages tildeels at hidvære derfra, at Sø-Statens har alt sit faste Mandskab samlet her i Kjøbenhavn, og at der med Henhold til Forordn. af 9de Marts 1792 om det herværende Fattigvæsens Indretning og Bestyrelse, dens 1ste Cap., er under 30te Juli 1798 afsluttet en Forening

med bemeldte Fattigvæsen om, at dette overtog sig Forsørgelsen af Statens Fattige imod et fast aarligt Bidrag af 8000 Rbd., der udredes af Søqvæsthuuskassen. Det er først ved Kgl. Resolution af 27de Juli 1830 tilladt, at Besparelsen af de 4800 Rbd., som af Søqvæsthuuskassens Indtægter ere bestemte til Udredelse af Pengepenstener for Statens faste Mandskab, maatte særskilt anvendes til Understøttelse af værdige og trængende Underofficerers Enker, saaledes at der især skulde tages Hensyn til Enker efter Overkannonerer, Høibaaidsmand, Quartiermand, Sergeanter, Kanonerer og Skibmand. Disſes Enker have overeensstemmende hermed erholdt fra 1 Rbd. til 3 Rbd. maanedlig og de øvrige Underofficerers Enker i Almindelighed 1 Rbd. maanedlig. Derimod haves der aldeles ingen Bestemmelse for Enker efter Sø-Statens Menige, og er kun ved Forordningen angaaende Sø-Indrulleringsvæsenet i Danmark af 8de Januar 1802 § 18 givet Enker efter Indrullerede, som ere omfomne i Kongens Tjeneste, Tilfagn om, naar de som Fattige trænge til Forsørgelse eller Understøttelse, dertil at skulle forhjælpes af Søqvæsthuuskassen. For sidstnævnte Enker har det forrige Admiralitets- og Commissariats-Collegium saaledes efter de specielle Omstændigheder ansat Pensionens Størrelse fra 1 Rbd. til 3 Rbd. maanedlig, ligesom der ogsaa er tilstaaet andre Indrulleredes Enker i enkelte Tilfælde 1, 1½ à 2 Rbd. maanedlig af Søqvæsthuuskassen.

b. ved Land-Statens

alene af Krigshospitalskassen. Bestemmelserne herom indeholdes i Kassens Pensions-Regulativ af 31te August 1834 (sefr. Anhanget Bilag B), og fremgaaer deraf, at Enkepenstenerne for denne Stats Underclasser ere fastsatte til respective 24 Rbd., 12 Rbd. og 9 Rbd. aarlig efter Mandens Tjenestegrad. Til Enker efter de Menige eller saakaldte Nationale, der ere afgaaede ved Døden enten som Invalidler eller under Tjenestens Udførelse, bliver der, uagtet saadant ikke udtrykkeligen er foreskrevet i Regulativet, tilstaaet 9 Rbd. i aarlig Pension, men forøvrigt for Enkerne efter de andre Underclasser ikke gjort nogen Forskjel med Hensyn til Omstændighederne ved Mandens dødelige